

יהי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

ביאת משיח צדקנו זה דבר נורמלי, ומכיון שמשיח
עדיין לא בא מוכרחים לומר שהעולם איננו נורמלי!
ראה עמוד 6

ערב שבת קודש פ' בהר-בחוקותי, מבה"ח סיון
ה' תהא שנת אראנו סגולות

שם

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח
מהרה יגלה אכי"ר

לזכות
הו"ח ר' רפאל יואל וזוגתו מרת חי' רחל
ומשפחתם שיחיו
זימערמאן

בחסות:
'קרן המיליון'
שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

ב"ה

3 דבר מלכות

שליחות מיוחדת לנשי ישראל / משיחות כ"ק אד"ש מה"מ בכינוס העולמי לנשי ובנות ישראל

6 זמן הגאולה

האם העולם נורמלי? / הזמן באור הגאולה

10 ניצוצות של משיח

דבר ראשון - התוועדות / קטעים קצרים בעניני גאולה

11 אג"ק - פרסום ראשון

אגרת קודש מכ"ק אד"ש מה"מ מתאריך הסמוך לימים אלה

12 יומן תש"מ - פרסום ראשון!

פרק ל"ב מיומן תש"מ / מיום ג', כ"ף אייר - עד יום ד', כ"ח אייר

14 כתי"ק - פרסום ראשון

מדוע צריך שהקב"ה יקיים את המצוות? / הגהת אד"ש מה"מ על שיחת ש"פ בהר"ב השי"ת

ה"דבר מלכות" מוקדש לעיני פאולין דות בת ר' יצחק ע"ה - נלב"ע ביום ב' דחה"ש, ז' סיון ה'תש"ס ולעני אורי אהרן יואל בן יוסף ארי' לייב ז"ל - נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב ולזכות משפחתם שיחיו

מערכת "יחי המלך" במסגרת: "מטה משיח" שע"י "אגודת חסידי חב"ד" באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אד"ש מה"מ יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "חיילי בית דוד", ישיבת תורת"ל המרכזית, "בית משיח" 770 סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טלפון: 778-6670 (718) סניף ארץ הקודש: שביל האמונה 9/1 קרית-שמואל, חיפה. 26385 • טלפקס: 873-0823 (04) דואר אלקטרוני: yeh_@netvision.net.il • אינטרנט: http://www.moshiach.net/blind

וא"כ צ"ל אשר זהו ג"כ מפני שמבט הטוב להיטיב, כי אלולי הענין דחומ"צ אי"ז עדין הכלית ושלמות הטוב, מפני שבלי ענין העבודה הדי זה נהמא דכסופא, ולהיות השי"ת הוא תכלית הטוב, ודעה ל"ה להיטיב בעלימות, ע"כ נהן לנו חומ"צ כדי שזה לא יהי' נהמא דכסופא, כ"א ע"י עבודה אשר זהו הכלית ושלמות הטוב, אך כ"ז הוא רק מה שניחנו לנו המצוות, אך קה שאיחא בהמאמר (דל"ג בעומר) בענין אשר קדמנו במצותיו אשר גם הקב"ה בעצמו מקיים המצוות, לכאז אי"ז מובן לאיזה טעם צריך גם הוא בעצמו לקיים המצוות שהרי מאד הטעם דטבע הטוב להיטיב מסתייג לכאז"ז זה שניחנו לנו המצוות, ואי"ז נהמא דכסופא, ומפני איצט טעם הי' צריך להיות הענין אשר הוא בעצמו מקיים המצוות, אך הענין בזה הוא דכל עבודה שאין נראה בה תועלת אין זה אמתית ענין-עבודה וגם אין בה אז עונג, ובמילא ענין קיום המצוות בעצמו מה-שישראל מקיימת המצוות הרי זה ג"כ בגדר נהמא דכסופא, ולכן הוצרך להיות אשר ע"י המצוות שאנו עושים פועלים ב"כ בעצמותו ית' כבי' (שהו נופא רק מפני רצונו יהו' שראה כן שעי' העבודה דנש"י יהי' ג"כ נח"ר בעצמותו כבי'). אשר זהו אמתית שלימות הטוב; כי אלולי זאת הוי' בגדר נהמא דכסופא, ומיפר ע"ז בשם כ"ק אדמו"ר, שפד"ץ אחד אשר לאיב"ק שעבר אצלו שיעבודה עם המגל ה"ן און אור"ק אבל לא על האדמה כ"א בחדר הפרוץ וישלם לו עבוד זה כמה שמרו"ת בשרה, ובאל"ה המכירה ע"ז ואח"כ החחרט, ושאל אצלו הרי היא אחת העבודה בעד אהו השכר, ומה איכפה לי' וענה, ראב"טני ניע ויראט" אינו נראה הפעולה, וכשאינו נראה התועלת חסר הכח בעבודה, וכ"ה ג"כ בענין הנ"ל הדיעה"ר בא לאדם לאמר מה זה נובע להקב"ה אח אחת מניח חפלין או לאו ח"ו, אם אחת מחפלין האריכות כו' וע"ז היא החשובה זה נובע הכל בעצום"ה ממש, וקצה יודן ז"ל צ"ל והיינו דלכאז"ל בשביל עבודה הברורים הי' מספיק מה שנותנים מהחלה כחיה מלמע' לנצח אח היצירה ונה"ב, והיינו דזאת ודאי אשר בלי סיוע מלמע' א"א לנצח בשו"א דאלמלא עוזרו אינו יכול לו אבל יהי' מספיק שיהי' עזר וסיוע מלמע'. ולמה עזר עק צריך שיהי' הקב"ה בעצמו מחפלין, הקב"ה מניח חפלין, אלא שזהו הגדר דרביח היינו אשר הוא בעצמולא יעשה קחה מאומה, והרזתו יהי' אך ורק מפני שנחן מסגנו, ולמע' זהו הענין כט דנהינת כח, אבל באמת אינו כ"א מה שהוא מצוה לבניו הוא בעצמו אשר ע"כ מי שאינו מקיים מצוה רביח, הגה"כ כן נוהגים אהו ב"כ מלעלה, והיינו שאין משחפים כבי' בעבודתו, וזהו הענין דכפירה במלכות שמים.

אך זהו -
ב
* כ"ה י"ט ז' ענין: מה נ"מ מ' א"ת ק"ת הת"ת (ה"ל) הסכרה אצ"ל
ז"ל א"ע"מ רב"ת ד"ל א"ל. מה נ"מ ע"י ש"ל ד"ש הת"ת א"ל וד"ל
כ"ה ה"ל א"ל כ"ה ה"ל א"ל כ"ה ה"ל א"ל

מדוע צריך שהקב"ה יקיים את המצוות?

לפנינו צילום (מוקטן) מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על שיחת ש"פ בהר-בחוקותי ה'ש"ת - בענין קיום מצות ריבית בפנימיות הענינים (השיחה נדפסה - בהוספות ושינויים - בלקו"ש ח"ג ע' 1007 ואילך. וכן בהוצאה החדשה של "שיחות קודש" תש"י ע' 62 ואילך)

להלן פענוח הכתי"ק:

לקראת סוף העמוד סימן כ"ק אד"ש בכתי"ק * אחרי התיבות "הקב"ה מניח תפלין" והוסיף בשולי העמוד:

* כי בזה יש ב' ענינים: זה נותן כח לבני בקיום התומ"צ וגם כפשוטו בעבודה כמבואר בסוף המאמר דל"ג בעומר. וכל הברכה שמברכין עובר לעשייתו קדשנו במצותינו. זה נעשה ע"י שבני עושים המצוה וכדו"ל כל השונה כו' הק' שונה כנגדו

הודעה משמחת

לאחרונה יצא לאור כרך שישי מסדרת הכרכים של ייחי המלך"י - מגליונות רפ-שו

למעונינים ניתן להשיגו בכתובת המערכת באה"ק או בחו"ל

וזאת למודעי: מתוך 5 הכרכים שיצאו עד כה אזלו 4 כרכים, ומחברך האחרון נותרו כרכים בודדים בלבד

המעונינים מתבקשים להזדרז וליצור עמנו קשר

שליחות מיוחדת לנשי ישראל

בעמדנו בימים שבין "זמן חרותנו" ל"זמן מתן תורתנו" צריכה להיות הוספה מיוחדת בפעולתן של נשי ישראל שבדורנו זה בהכנה ל"חרותנו" ו"מתן תורתנו" בתכלית השלימות - בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו • ועוד וג"ז עיקר - שביחד עם התשוקה והגעגועים לקבלת התורה עד שסופרים את הימים מתי יהי כבר זמן מתן תורתנו, מוסיפים גם בהתשוקה והגעגועים להגאולה, שסופרים את הימים והשנים והדורות שנמצאים בגלות, וצועקים "עד מתי" • משיחות כ"ק אד"ש בהכינוסים העולמיים דנשי ובנות חב"ד תחינה: א) כ"ח אייר ה'תש"א (בלתי מוגה). ב) משיחת כ"ה אייר ה'תש"נ (מוגה)

ולכן, בעמדנו בימים שבין "זמן חרותנו" ל"זמן מתן תורתנו" צריכה להיות הוספה מיוחדת בפעולתן של נשי ישראל שבדורנו זה בהכנה ל"חרותנו" ו"מתן תורתנו" בתכלית השלימות - בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, שאז יהי החידוש האמיתי דמתן תורה, "תורה חדשה מאתי תצא", לכל בני ישראל, ובראשם האבות והאמהות, אברהם יצחק ויעקב, שרה רבקה רחל ולאה בלהה וזלפה, וכל הצדיקים שעמהם תתחיל תחיית המתים, ועד לתחיית המתים דכל בני"י, ביחד עם דורנו זה, ובראש ובראשונה נשי דורנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר, ובאים כולם יחדיו, עם משיח צדקנו, לארצנו הקדושה, לירושלים עיר הקודש, להר הקודש ולבית המקדש, ועד לקדש הקדשים, שבו נמצא הארון⁴, ובו

דובר כמ"פ שדורנו זה הוא דור האחרון של הגלות ודור הראשון של הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, ובענין זה יש שליחות מיוחדת לנשי ובנות ישראל - כמבואר במדרשי חז"ל שכשם שהגאולה ממצרים היתה בזכות נשים צדקניות שבאותו הדור¹. כך תהי' הגאולה העתידה בזכות נשים צדקניות שבדורנו זה². ובפרט ע"פ המבואר בכתיבי האריז"ל³ שדור האחרון של הגלות (ודור הראשון של הגאולה), דורנו זה, הוא הגלגול של הדור שיצא ממצרים - שבזה מודגש יותר הקשר והשייכות שבין נשי ישראל הצדקניות שבזכותן יצאו ממצרים, עם נשי ישראל הצדקניות שבדורנו זה שבזכותן תהי' הגאולה האמיתית והשלימה.

(3) שער הגלגולים הקדמה כ'. לקוטי תורה וספר הליקוטים (להאריז"ל) שמות ג, ד.
(4) "עיקר החפץ במשכן הוא מקום מנוחת השכינה שהוא הארון" (רמב"ן ר"פ תרומה).

(1) סוטה י, רע"ב.
(2) ראה יל"ש רות רמז תרו בסופו: "אין הדורות נגאלין אלא בשכר נשים צדקניות שיש בדור".

נמצאים הלוחות, לוחות ראשונות ולוחות אחרונות, והספר תורה (מצד הארון או בתוך הארון⁵).

וע"י פעולתן של נשי ובנות ישראל בכל מקום שהם וגם כשנמצאים עדיין בגלות, ולא דוקא במקום שיש ריבוי בתי כנסיות ובתי מדרשות וישיבות, אלא גם במקומות שיש מעט בלבד, ויש צורך להוסיף יותר, כולל ובמיוחד ע"י נשי ובנות ישראל] שעושות מהבית הפרטי שלהן בית תורה תפלה וגמ"ח – ממהרים ומזרזים עוד יותר את הגאולה האמיתית והשלימה, שאז עתידין בתי כנסיות ובתי מדרשות שבחוץ לארץ להקבע בארץ ישראל⁶, בהמקדש העיקרי, בית המקדש השלישי, שיבנה במהרה בימינו, כפי שמתפללים לאחר ספירת העומר: "הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה במהרה בימינו אמן סלה".

* * *

ויה"ר – והוא העיקר שפעולתן של נשי ישראל בכל האמור תמהר ותזרז ותביא תיכף את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, כדברי חז"ל⁷ "בשכר נשים צדקניות שהיו באותו הדור נגאלו ישראל ממצרים", ועד"ז בנוגע לנשים צדקניות שבכל דור², ובפרט בדורנו זה, דור האחרון של הגלות, שהוא הגלגול של הדור שיצאו ממצרים³, שבשכר נשים צדקניות שבדורנו זוכים לגאולה האמיתית והשלימה.

ובסגנון האמור בנוגע לפרשת השבוע דיום הש"ק דמיני' אזלינן – שע"י פעולתן של נשי ישראל באופן ד"כ תבואו אל הארץ גו' ושבתה הארץ שבת לה", בבתיהן הפרטיים, שגם כשנמצאים עדיין בימי הגלות האחרונים, עושים מכל בית יהודי "ארץ ישראל", ועד ל"מקדש מעט", רואה הקב"ה שעמדו כבר בכל הנסיונות שבגלות, ומכבר כלה זמן בני"י בגלות, וראויים בתכלית שתיכף ומיד יקויים היעוד "כי תבואו אל הארץ" כפשוטו – הכניסה לארץ ישראל בגאולה האמיתית והשלימה, שנעשית ע"י מעשינו ועבודתנו ב"ושבתה הארץ שבת לה", להמשיך קדושתו של הקב"ה ("שבת לה") בכל עניני הארץ בגלות, וע"י המשכת האל"ף (אלופו של עולם) ב"גולה" נעשה "גאולה"⁸.

וכן תהי' לנו תיכף ומיד ממש – ש"בנערינו ובזקנינו גו' בבנינו ובבנותינו"⁹, אנשים ונשים וטף, ו"כספם וזהבם אתם"¹⁰, עם כל הנכסים והבתים הפרטיים⁶, ועאכו"כ בתי כנסיות ובתי מדרשות¹¹, עם הספסלים, ועאכו"כ הסידורים והספרים, באים יחד עם משיח צדקנו – על גבי "ענני שמיא"¹² – לארצנו הקדושה, "כי תבואו אל הארץ", ובארץ ישראל עצמה – לירושלים עיר הקודש, להר הקודש ולבית המקדש.

לפני הסיום – יש לברך את כל המתכנסות בברכת "קבלת התורה בשמחה ובפנימיות"¹³, כלשון הברכה דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו וכחוראתו שכאשר יהודים נפגשים בסמיכות

(9) בא יו"ד, ט.

(10) ישע"י ס, ט.

(11) וללא טירחא – כיון שהמלאכים נושאים חפציהם של כאו"א מישראל.

(12) דניאל ז, יג. וראה סנהדרין צח, א.

(13) ראה לקו"ש ח"ד ע' 1307. ח"ח ע' 272. ח"ג ע' 158. ועוד.

* הקביעות ביום ג' בשבוע שבו נברא הצומח, וביום כ' אייר שבו "נתעלה הענן גוי' ויסעו בני"י", וההוראה מזה.

* ההוראה משנת השמיטה לילדים הפנוים מעבודת הארץ וכו' ויכולים להתמסר לגמרי לתומ"צ.

בסיום הורה כ"ק אד"ש לשיר "עוצו עצה", "ופרצת" ומחא כפיו הק' בחוזק.

אח"כ הורה לחלק לילדים כסף לצדקה וכשהלך לחדרו חילק כ"ק אד"ש לכמה ילדים מטבעות לתתם לצדקה.

י"ק ג' / ב"א א"י: לאחר תפלת מנחה נכנסו כמה אנשים ממשפ' כ"ק אד"ש לגי'ע התי' ושהו שם כ-10 דקות.

בערב, כשחזר כ"ק אד"ש מביתו פגש את הרב י. הכט (מאילת) ושאלו: איך הולך הרבנות? וכשענה הנ"ל ב"ה, ברכו כ"ק אד"ש: שילך ויהי יותר ויותר טוב.

י"ק ג' / ב"א א"י: לאחר תפלת מנחה נגש הינוקא מבויאן לכ"ק אד"ש, נשק את ידו הק' והציג את עצמו, כ"ק אד"ש קרא לו לגי'ע התי' ושהה שם מס' דקות. לאחר-זה יצא כ"ק אד"ש ללוותו עד דלת גי'ע התי' והביט בו עד שיצא מ-770.

י"ק ו' / ע"ק א' ג' / א' א"י: היום הגיה כ"ק אד"ש את השיחה ברוסית שאמר בל"ג בעומר והוסיף הרבה הוספות בכת"י. כמו"כ ביקש כ"ק אד"ש דו"ח מפורט מהתהלכה דל"ג בעומר.

י"ק ע"ק א' ג' / א' א"י - אגפ"ת ס"ן: בשעה 1:30 נכנס כ"ק אד"ש להתוועדות, להלן נקודות קצרות מהמדובר:

שיחה א' – עי'ד הקביעות דשבת ול"ג בעומר בשנה זו וההוראה.

שיחה ב' - ג' – עניני פי' השבוע בעבודת האדם; דובר על שלילת הביטוי "קירוב רחוקים".

שיחה ד' - ה' – ביאורים בפרש"י, בלקוטי לוי"צ על הזהר ובפרקי אבות. בסיום שיחה ד' דיבר על התענית שעות ואמירת פרקי תהלים שקבעו "אגודת הרבנים" לער"ח סיון, ואמר כ"ק אד"ש שכולם ישתתפו בזה וכן ישתתף בזה בעצמו.

כ"ק אד"ש אמר מאמר (כעין שיחה) ד"ה "וידבר גוי' במדבר סיני". בסיום החל לנגן ופרצת.

י"ק ג' / ב"א א"י: היום הגיה כ"ק אד"ש את השיחה שדיבר ביום ש"ק בענין התענית שעות.

בערב כשנסע כ"ק אד"ש לביתו, לקח עמו את הספר "יגדיל תורה" ועיין בו במכוניתו.

לפניכם פרק ל"ב מ"יומן תש"מ" מיום ג', כ"ף אייר - עד יום ד', כ"ח אייר
היומן החל בגליון שכט ובעז"ה ימשיך להופיע כאן (כמעט) מידי שבוע
[תודתנו נתונה לארכיון "ועד שיחות קודש" אשר הואיל לפרסם יומן זה ע"ג
גליונו. היומן כולו יפורסם אי"ה בהוצאה החדשה של "שיחות קודש" תש"מ]
נערך ע"י מערכת "יחי המלך" - ע"פ רשימה פרטית*, 'בלי אחריות'

יש ל... כ"ף אייר ע"פ הוראת כ"ק אדי"ש להמשיך את כינוסי הילדים, נערך היום בשעה
1:30 כינוס לילדים ב-770.

בשעה 3:30 נכנס כ"ק אדי"ש לתפילת מנחה והילדים החלו לשיר "ואנחנו עמך", כשהגיע
למקומו פנה כ"ק אדי"ש לעבר הילדים ומחא כפיו הק'.

כשניגנו הילדים "עלינו לשבח" נענע כ"ק אדי"ש בראשו הק'. ב"אל תירא" שרו הילדים
את "עוצו עצה" כמ"פ וכ"ק אדי"ש סימן בידו הק' להגביר השירה.

אח"כ הורה כ"ק אדי"ש לומר את י"ב הפסוקים, ולאח"כ אמר ד' שיחות שתורגמו
לאנגלית ע"י הרי י"י העכט.

להלן נקודות קצרות מאוד מהמדובר:

* הכנס פועל אחדות בין המשתתפים ובין ילדי ישראל בכל העולם (ובא"י בפרט); הכנס
הוא לכבוד רשבי"י שעסק עם ילדים במיוחד ולכן, הי"ז שמחה גדולה; ובפרט בגי' ימים
הסמוכים ללי"ג בעומר שבהם שהה האריז"ל במירון.

(* עריכת היומן נעשתה ע"פ מס' יומנים של אנ"ש והת' אשר שהו באותה תקופה ב"בית חיינו" - 770, והעלו
על הכתב את אשר ראו בעצמם או שמעו מאחרים, ומטבע הדברים יתכן שנפלו אי-אלו טעויות ביומנים אלו אשר
חלקם נכתב לעיתים בצורה בלתי ברורה, ואנו מתנצלים ע"כ מראש ו"שגיאות מי יבין".

דיבורים ונקודות קצרות משיחותיו של כ"ק אד"ש המובאים ביומן תורגמו בדרך-כלל לל"ק, ולהבנת הדברים
יש לעיין בשיחה עצמה. ציון השעות ביומן לא נעשה תמיד במדויק אלא רק בערך. המו"ל.

לחג השבועות, "זמן מתן תורתנו", יברכו איש
את רעהו ואשה את רעותה, וכן הטף, בברכת
"קבלת התורה בשמחה ובפנימיות".

ומובן, שכדי שתהי' קבלת התורה בשמחה
אמיתית ובפנימיות אמיתית, יש להוסיף
בהשמחה ובהפנימיות בימים שלפנ"ז, עד
שנעשה "טבע" אצל כאו"א מישראל, ובפרט
נשי ישראל, שכל אורח חייו הוא מתוך שמחה
ובאופן פנימי, ובמילא, נקל יותר להתכונן
ולקבל את התורה בשמחה ובפנימיות, אשר,
עם היותה "ארוכה מארץ מדה גו"¹⁴, ועד
למעלה מכל מדידה והגבלה, בכחו של כאו"א
מישראל לקבל כל התורה כולה, ויתירה מזה,
לקבל התורה כולה בשמחה ובפנימיות.

ועוד וג"ז עיקר - שביחד עם התשוקה
והגעגועים לקבלת התורה עד שסופרים את
הימים מתי יהי' כבר זמן מתן תורתנו,
מוסיפים גם בהתשוקה והגעגועים
להגאולה¹⁵, שסופרים את הימים והשנים
והדורות שנמצאים בגלות, וצועקים "עד
מתי"... ומבקשים מהקב"ה שתיכף ומיד יוציא
את כל בני", כל אחד ואחת מישראל, כל
משפחה ומשפחה, וכלל ישראל, מהגלות אל
הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו,
וכאמור, תיכף ומיד ממש, ביום זה, כפי
שמתבדך כאו"א מישראל¹⁶: "אחכה לו בכל
יום שיבוא", וכפי שמבקשים בתפילת שמונה
עשרה: "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח".
"מהרה" דייקא, ולא רק "מהרה" לפי ההגבלות

14) איוב יא, ט.
15) ולהעיר, שבגאולה האמיתית והשלימה תהי' גם
קבלת התורה בתכלית השלימות - "תורה חדשה
מאתי תצא" (ישעי' נא, ד. ויק"ר פי"ג, ג).
16) ובכמה קהילות קדושות נוהגים לומר זה בדיבור
- ב"אני מאמין".
17) נוסף לכך שכיון ש"אחכה לו בכל יום שיבוא",
הכללים ב"הלכות הצריכות להן" בכל יום כו"כ דינים

של בשר ודם, אלא "מהרה" דהקב"ה תיכף
ומיד ממש.

ויש להוסיף, שענין זה נעשה גם ע"י
ההוספה בלימוד התורה בעניני הגאולה
וביהמ"ק, אשר, הלימוד בענינים אלו¹⁷ ממחר
ומזרז עוד יותר קיומם בפועל ממש¹⁸, כד,
שמהלימוד יוצאים תיכף ומיד לפגוש את
משיח צדקנו, ואומרים לו שזה עתה סיימו
ללמוד כמה הלכות הקשורות עם ביאתו!

ובפרט ע"י ההוספה במצות הצדקה -
כנהוג בכגון-דא ליתן לכל אחת מכן שליחות-
מצוה ליתן לצדקה, ובודאי תוסיף כל אחת
(על הסכום הסמלי שתקבל עתה ע"י אלה
שתחלקנה השטרות) מממונה, הן הנשים
הנשואות, והן הבנות, וגם הילדות הקטנות,
אשר, כנהוג בזמנינו מקבלות גם הן "דמי
כיס", ובודאי שה"הוצאה" העיקרית שלהן היא
ליתן מטבעות אחדות ("פעניס", "ניקל'ס" או
"דיימ'ס") בקופת-הצדקה שלה - אשר ע"י
ה(הוספה ב)צדקה ממהרים ומזרזים עוד יותר
את הגאולה, כמרז"ל¹⁹ "גדולה צדקה
שמקרבת את הגאולה".

ובפשטות - שתיכף ומיד ממש באה
הגאולה האמיתית והשלימה, ובאים כלנו
יחדיו "עם ענני שמיא", לארצנו הקדושה,
לירושלים עיר הקודש, להר הקודש ולבית
המקדש, ושם מתכוננים לקבלת התורה
בשמחה ובפנימיות.

דהלכות קרבנות וכיו"ב.
18) להעיר ממארז"ל "כל העוסק בתורת כו' כאילו
הקריב כו'" (מנחות בסופה). וראה גם נחומא צו יד:
"לך אמור להם ויתעסקו לקרות צורת הבית בתורה . .
אני מעלה עליהם כאילו הם עוסקין בבנין הבית",
ויתרה מזה - ש"בנין ביתי אינו "בטל" (וראה לקו"ש
חי"ח ע' 413 ואילך).
19) ב"ב יו"ד, א. וראה תניא פל"ז.

לפנינו אגרת קודש
מכ"ק אד"ש מה"מ
מתאריך הסמוך לימים אלו
(ככל הידוע לא פורסמה עד עתה)

– מצילום המכתב –

ב"ה. כ"ב אייר תשכ"א
ברוקלין

הנהלת ישיבת תומכי תמימים אשר בלוד
ה' עליהם יהיו

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת מכתבם,

ובהנוגע לענין הקייטנא, משני הבנינים שכותבים בי"ס למלאכה או בנין
הישיבה החדש.

מובן וגם פשוט – שקדימה לבנין הישיבה החדש, ומכל הטעמים שכותבים.
והנמוק המשונה לשלילה, שבאם יהי' בבנין דהישיבה, ישפיל זה כבוד הישיבה,
לכאורה, אפילו בתור חוכא וטלולא – אין לו אחיזה בשכל.

לתוכן הענין – נשלח המכתב מהיר דהוף.

בברכה לבשו"ט

נתקבלה כאן ידיעה מזורה ע"ד הרצון וההחלטה לגרש מתו"ת דלוד את
התלמיד . . שנתקבל לא מכבר. והנה אף שא"א להורות בכגון דא מכאן, ובפרט שאין
ידועים כלל פרטי הדבר (וגם לא כללותו) – בכל זה התקוה, שלוקחים בחשבון
שלהנ"ל משפחה ענפה, בה כמה בגיל השייך ללימוד בישיבות, ובטח אחד נגרר
אחרי ה'. כן – שהנ"ל הוא מפרות הראשונים דההשתדלות שגם מירות"ו ילמדו
בלוד (ולא רק ב . . וכיו"ב). וכשלוך בקליטתו . . עלול "להשפיע" על השתדלות זו.

האם העולם נורמלי?

תרגום חפשי ללשון הקודש – בעריכת מערכת "יחי המלך"*

הרי נאמר¹ "ועמד כולם צדיקים", ואם-כן, כשכל בני ישראל נאספים יחדיו, נעשים כולם
לצדיק אחד גדול, "מיוחד שבעדרו"².

וכאשר הם גוזרים ומכריזים כולם ביחד בגלוי ובקול רם שמיח יבוא "נאו" – באנגלית
וגם בשפות אחרות, עד ללה"ק ובינתיים גם באידיש [שזו השפה בה השתמשו הבעש"ט
ורבותינו נשיאינו, עד לכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, לאמירת תורה, קבלה וחסידות, כפי
שכתוב באגה"ק³] – בודאי שהקב"ה מקיים את הגזירה, "ותגזור אומר ויקם לך"⁴ – שמיח
בא "נאו", ו"מיד הן נגאלין"⁵.

וכידוע הסיפור עם הצ"צ, שהתייצב באסיפה בפעטערבורג עם שרי המלוכה, ודיבר
לפניהם בתוקף ובחריפות מתוך מסירות נפש. וכששאלו אותו אח"כ – הרי יש לו עדת
חסידים, וכיצד יכול להתייצב כך במס"נ? ענה: שתי תשובות בדבר, בסגנון הש"ס – תירוץ
ו"איבעית אימא": (א) יש את הבנים. (ב) כאשר כל היהודים יחליטו ויתאספו כולם יחדיו –
הם יכולים לפעול הכל!

ועד"ז בעניננו: כאשר כל היהודים באים יחד ונעשים צדיק אחד גדול, וגוזרים ומכריזים
שמיח יבוא תיכף ומיד – ודאי שזה נפעל בפועל למטה מעשרה טפחים,

והולכים ביחד עם משיח צדקינו לארץ ישראל, ושם גופא בירושלים, ושם גופא
בביהמ"ק,

והגוים יביאו אותם לשם "כאשר יביאו בני ישראל את המנחה בכלי טהור"⁶, ויקוים
"והיו מלכים אומניך ושרותיהם מיניקותיך"⁷.

ואזי יהי' העולם נורמלי, לא כפי שהוא עכשיו, כדמוכח מזה גופא שמיח עדיין לא בא
– ביאת משיח צדקנו זה דבר נורמלי, ומכיון שמיח עדיין לא בא מוכרחים לומר שהעולם
איננו נורמלי –

אזי דבר זה יתבטל ומשיח יבוא בפועל, בגאולה האמיתית והשלימה, בקרוב ממש
ובעגלא דידין.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ בחוקותי ה'תשמ"א – בלתי מוגה)

* מובאת בזה בעריכה מחודשת ובהוספת מראי-ואילך.
מקומות בשוה"ג. המו"ל.
(1) ישע"י ס, כא.
(2) יומא לד, ב.
(3) סכ"ה (קמא, א). וראה לקו"ש חכ"א ע' 446
(4) איוב כב, כח.
(5) רמב"ם הל' תשובה פ"ז ה"ה.
(6) ישע"י סו, כ.
(7) שם מט, כג.

דבר ראשון - התוועדות

. . ויה"ד שזו תהי' הכנה קרובה להתוועדות שמשיח יעשה מתי שהוא יבוא.

כאשר משיח יבוא הוא ודאי יעשה דבר ראשון, התוועדות דקה גדול ישובו הנה, התוועדות של דוד מלכא משיחא (שאומר - שמרה נפשי כי חסיד אני, ותהלתו בקהל חסידים גו' יעלזו חסידים).

(תרגום חפשי משיחת ש"פ בחזקתי ה'תשמ"א - מוגה)

מחשבה טובה אחת יכולה להביא את הגאולה "נאו"

. . אין לו ליהודי לחשוב מי אני ומה אני, ומה כבר אוכל לפעול ע"י מעשה אחד של צדקה או תורה או תפלה, כאשר המדובר על הצלת העולם הגדול כולו, המכיל בליוני בני אדם, וחיות וצומח ודומם -

כי כך פוסק הרמב"ם, שהאדם צריך לעשות את המאמץ המירבי כדי שיוכל לעשות מעשה אחד בלבד לטובה, משום שמעשה זה, אומרת תורת אמת, ויהודי מאמין בזה באמונה שלימה, או אפילו מחשבה טובה אחת, יכולים להכריע את הכף לטובה, ולהביא את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, ובאופן של "נאו", עכשיו, ברגע זה ממש!

(משיחת כ"ג אייר, לנשי ובנות חב"ד, ה'תשמ"ב - בלתי מוגה)

ישנה הגאולה בפועל, ונמצאים באמצע הענין

. . והעיקר - שכל זה יהי' בזריזות,

ויתירה מזה - שאין צורך ב"זריזות" (ששייך לומר רק בענין שצריך לבוא **בעתיד**, שיבוא באופן של זריזות), מכיון שכבר ישנה הגאולה בפועל, ונמצאים באמצע הענין, ועד לאמצע שהוא באופן של שלימות, ע"ד אמצע החודש, ש"קיימא סיהרא באשלמותא",

ובפשטות - גאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו בתכלית הזריזות, "לא עיכבן המקום כהרף עין", תיכף ומיד ממש.

(משיחת ש"פ בהו"ב, מבה"ח סיון ה'תשמ"ח - בלתי מוגה)

להפוך את הרוח שתנשוב לכיוון "ענני שמיא"

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

לאחרי שהקב"ה שם ("אריינגעשטעלט") את בני ישראל בגלות - צריכים הם לנצל זאת לטובה.

עצם הדבר שיהודי עדיין בגלות הוא מצד טעם לא ידוע, לא יודעים את הסיבה האמיתית של הגלות - שהרי כבר "כלו כל הקיצין", וכבר מזמן הגיע זמנה של הגאולה, ואעפ"כ הקב"ה מחזיק אותנו בגלות...

למרות זאת מנצלים את רגעי הגלות האחרונים ואת המרירות ("די ביטערקייט") שבהם - לטובה!

- ח"ו שישנה מרירות; חיי היהודי צריכים להיות מתוקים, והקב"ה מצליח שאמנם יהי' כן, הן בגשמיות והן ברוחניות!

אבל כאשר יוצאים החוצה - רואים שבית המקדש לא נראה עדיין, הרחוב "מזדעזע" ("שאַקלט זיך") ובחוץ נושבות רוחות שלא תמיד מבורכות...

ובזה ניתנת האפשרות ליהודי, שיוכל להראות מיד מהו יהודי - שכאשר נושבת רוח, הוא פועל שרוח זו תנשוב את ה"ענני שמיא", כדי שיהודי יוכל להגיע עם ה"ענני שמיא" הכי מהר לגאולה האמיתית והשלימה!

(משיחת ר"ח סיון ה'תשמ"ו - בלתי מוגה)

להתבונן ולצייר לעצמו את מצב הגאולה

כדי שיהודי יוכל לעבוד עבודתו בלימוד התורה וקיום המצוות כדבעי, צריך להיות מעמד ומצב של מנוחת הנפש ומנוחת הגוף, שמחה וטוב לבב כו', כמ"ש הרמב"ם בנוגע ליעודים הגשמיים שבתורה (כולל היעודים שבפרשתנו) ש"הבטיחנו בתורה . . שיסיר ממנו כל הדברים המונעים אותנו מלעשותה . . וישפיע לנו כל הטובות המחזיקות את ידינו לעשות התורה, כגון שובע ושלוש וריבוי כסף וזהב, כדי . . (ש)נשב פנויים ללמוד בחכמה ולעשות המצוה כו'", וממשיך, "ומפני זה נתאו כל ישראל . . לימות המשיח, כדי שינוחו ממלכיות שאינן מניחות להן לעסוק בתורה ובמצוות כהוגן, וימצאו להם מרגוע וירבו בחכמה כו'".

ואעפ"כ, גם כאשר נמצאים בזמן הגלות, "מדבר העמים", ויש דברים המבלבלים כו' לעסוק בתומ"צ כהוגן - בכחו וביכלתו של יהודי לפעול על עצמו שמצב הגלות לא יפריע לו לשלימות העבודה בתומ"צ - עי"ז **שמתבונן ומצייר לעצמו** את מצב הגאולה שזוכים אלי' **תיכף ומיד ממש**, שאז, נעשה בהרגש נפשו מצב שהוא מעין ודוגמת מצב הגאולה.

[וע"ד המדובר כמ"פ שהענין ד"תורתו אומנתו" שייך אצל כאו"א מישראל – שבמשך הזמן שקובע לתורה מצייר לעצמו שאין שום דבר בעולמו מלבד התורה].

וכפי שרואים במוחש בטבע בני-אדם, שרגש השמחה והתענוג בגלל מאורע שמתרחש במשך זמן מסויים ביום, פועל על היום כולו, גם על התחלת היום, לפני בוא המאורע, בידעו שעומד להתרחש תיכף מאורע המשמח.

(משיחת ש"פ בהו"ב, מבה"ח סיון ה'תשמ"ח - בלתי מוגה)

כשיהודי רוצה באמת "משיח נא" – זה מקויים מיד

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

. . הלימוד¹ שישנו לכל הדורות מ"צנצנת המן"² שבה נאמר הציווי "למשמרת לדורותיכם"³:

לכל יהודי יש בכח לקבל ע"י ה"דבר אחד לדור"⁴ – את פרנסתו ואת כל צרכיו בבני חיי ומוזוני רויח באופן ד"לחם מן השמים"⁵, הן דברים המוכרחים לקיום האדם, והן דברים של תענוג.

ויתירה מזו: מקבלים את כל הענינים שרק רוצים ("הי' בו (ב"מן") מכל מיני מטעמים והי' כל אחד מישראל טועם כל מה שהי' רוצה בו', אף דבר לא הי' אומר בפיו אלא חושב בלבו לומר מה שנפשו מתאוה הי' הקב"ה עושה רצונו והי' טועם טעם מה שהי' מתאוה"⁶), ולא זקוקים להמתין עד שיהי' נמשך מלמעלה אלא זה ישנו כבר למטה, וצריכים רק לגלות זאת עי"ז שירצו זאת באמת, והרי רצונו האמיתי של יהודי הוא רצון הבורא (כפס"ד הרמב"ם⁷)!

כולל גם את הענין שהזמן גרמא – שכאשר יהודי רוצה שיהי' "דאלאי גלות" ו"משיח נא" – עליו רק לחפוץ בכך באמת, וזה מקויים מיד בפועל ללא עיכוב זמן כלל (ואין צורך לחכות אפי' "עד מהרה ירוץ דברו"⁸), מאחר והענין כבר ישנו פה למטה, ויהודי צריך רק לגלות את זה!

ואפילו כאשר נמצאים בזמן הגלות, עאכ"כ לאחר חורבן בית ראשון כשגזזו את "צנצנת המן"⁹ (יחד עם שאר הדברים), וצריכים להגיע לאמונה שהיכן-שהוא ישנה במציאות

(1 חלקה הראשון של השיחה נדפס בתרגום לה"ק
ב"יחי המלך" שיא ע' 6.
(2 פרש"י בשלח טז, לב.
(3 בשלח שם.
(4 סנהדרין ח, א. הובא בפרש"י עה"ת וילך לא, ז.
(5 בשלח שם, ד.
(6 שמו"ר פכ"ה, ג.
(7 הל' גירושין ספ"ב.
(8 תהלים קמז, טו.
(9 יומא נב, ב. רמב"ם הל' ביהב"ח רפ"ד.

"צנצנת המן" הגנוזה משום שלא רואים זאת בגלוי (כפי שהי' בימי ירמיהו¹⁰ וכיו"ב),

אעפ"כ יש לידע, שהיות ונצטוינו בתורה להשאיר את המן "למשמרת לדורותיכם", לכן גם עכשיו נמצאת "צנצנת המן" בגשמיות העולם (בדיוק כפי שהי' לאחר שפסק המן לירד בסוף הארבעים שנה כשבני ישראל נכנסו לארץ נושבת), וזה נותן כח בגשמיות העולם שכאו"א יקבל את כל פרנסתו וכל צרכיו באופן של "לחם מן השמים", והגילוי של זה תלוי רק ברצונו האמיתי.

ואדרבה, זה שהיום אי אפשר לראות בגלוי את "צנצנת המן" שהיא "למשמרת לדורותיכם" – צריך עוד יותר למהר את הזמן שבו יקויים הציווי בתורה ד"למשמרת לדורותיכם" בגלוי – בביאת משיח צדקנו, יבוא ויגאלנו ויוליכנו קוממיות לארצנו,

ובאופן ד"ואולך אתכם קוממיות"¹¹ – "בקומה זקופה" (כמ"ש בפרשתנו¹²), ע"ד "ובני ישראל יוצאים ביד רמה"¹³ "כימי צאתך מארץ מצרים"¹⁴, ע"י משה רבינו – "גואל ראשון הוא גואל אחרון"¹⁵, כשם שמשה הוא ה"דבר אחד לדור" שמעמיד לבני ישראל את כל צרכיהם, והוא שאמר את הציווי שהמן ישאר "למשמרת לדורותיכם" [כשם שהוא נתן לבני ישראל את כל התורה כולה, "משה קיבל תורה מסיני ומסרה ליהושע כו"¹⁶ ומכך זה הגיע לכל בני ישראל עד סוף כל הדורות] כך גם בנוגע ל"גואל אחרון" של גלות זו האחרונה.

ולזה זקוקים רק – בלשון כ"ק מו"ח אדמו"ר¹⁷ – "לצחצח את הכפתורים של בגדי השרד", המדים של "צבאות ה'", זאת-אומרת, צריכים רק שרצונם הגלוי של בני ישראל יהי' כרצון הבורא, ורצון הבורא שתבוא כבר הגאולה, וכל זמן שהיא עדיין לא באה הוא (הבורא) מתאבל כביכול על הגלות¹⁸.

וכאשר בני ישראל רוצים בגלוי את הגאולה, הרי רצונם מקויים מיד (כפי שהי' ב"מן", כנ"ל), ו"כל צבאות ה'"¹⁹ יוצאים מהגלות, "כימי צאתך מארמ"צ", שאז נקראו בני ישראל בפעם הראשונה בשם "צבאות ה'", ש"יצאו כל צבאות ה' מארץ מצרים"¹⁹, ו"ביד רמה",

והולכים כולם לארצנו הקדושה, "ארץ אשר גו' תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה"²⁰, ו"ירחיב ה' אלקיך את גבולך"²¹, בעגלא דידן ממש.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ בחוקותי ה'תשמ"ו - בלתי מוגה)

(16 אבות בתחילתו.

(17 ראה שיחת שמח"ת תרפ"ט שיחות קודש אדמו"ר מוהרי"צ תר"פ-ת"ש (כפ"ח תשמ"א) ע' 95).

(18 ראה סוכה נב, ב.

(19 בא יב, מא.

(20 עקב יא, יב.

(21 ראה יב, כ. וראה שופטים יט, ח.

(10 ירמ' ב, לא.

(11 פרשתנו כו, יג.

(12 שם בפרש"י.

(13 בשלח יד, ח.

(14 מיכה ז, טו.

(15 ראה שמו"ר פ"ב, ד. זח"א רנג, א. וראה לקו"ש

חי"א ע' 8 ואילך. וש"נ.

